

WNIEDZIELĘ DNIA 25. LISTOPADA 1804

Z Wiednia d. 17. Listopada.

Najiaśnieysi Cesarstwo Jchmość po ukończonej podróży przez Morawę, Czechy i Austryą, raczyli się także udać do Saltzburga, gdzie dnia 3go tego miesiąca po południu, w towarzystwie Brata swego, Elektora Arcy Xcia Ferdynanda Jmc, przy wystrzałach z armat przybyli. Mieyska piechota i jazda, tudzież Elektorskie woyska, stały szeregami w paradzie aż do mieszkania, do którego Najiaśnieysi Cesarstwo wysiadł raczyli. D. 4 w południe była wielka schadzka u dworu: zagraniczni postowie i tamteysi ministrowie byli J. C. K. Mci przedstawieni, równie jak inni Elektorscy przełożeni urzędow i urzednicy. W wieczor dana była na Elektorskim teatrze komedya, całe miasto i twierdza były oświecone. Dnia 5 poiechali Najiaśnieysi Cesarstwo Jchmość z Elektorem Jmc do Hallein, dla obeyrzenia Dürenberga i tamteyszych kopalni soli, skąd o godzinie 6 w wieczor powrocili. D. 6 był u dworu bal. Zabawiwszy Najiaśnieysi Cesarstwo Jchmość jeszcze kilka dni w Saltzburgu i obeyrzawszy wszystkie tamteysze ciekawości, wyiechali stamtąd, i na pocieche wszystkich tuteyszych mieszkańcow powrocili tu d. 14 w dobrym zdrowiu.

Gdy J. C. K. Mość raczył prezesa policyney nadworney kancelaryi i razem tureyszego Gubernatora, barona Sumerow, naiego nayspokorniejszą prozbę od ostatney prezydencyi nayskaskawiey uwolnić, i do pomienioney prezydencyi dotychczasowego Gubernatora Morawsko-śląskiego, hrabiego Diechtrichsteina nayskaskawiey powołać, wice gubernatora zaś tegoż gubernium, hrabię Mitrowskiego, w tymże zaszczycie do Krol. Czeskiego gubernium przenieść, a hrabię Choryńskiego nadwornym radcą i gubernatorem Morawsko-śląskim nayskaskawiey mianować; d. 16 Listopada nastąpiło zatem uroczyste obiecie urzędu tuteyszego Gubernatora przez hrabiego Dietrichsteina. Ostatni miał stosowną mowę do radcow rządowych i całego grona, na którą tymczasowo zastępujący prezydencyą rządowy radca Hackher odpowiedział i oddał mu rządy.

O uroczystości z powodu przybrania przez J. C. K. Mość dziedzicznego Cesarza Austryi, donosi list z Lwowa pod d. 31 Października co następuje: — D. 4 Października rano zapowiedziąta muzyka, noszącego Imię J. C. K. Mci regimentu husarow, uroczystość dnia tego. Dywizya tej jazdy szła przodem, za nią następowały kompanie stojące tu za-

łoga regimentu pieszego Xcia de Ligne, pod dowództwem Xcia Heflen-Homburg, a dywizya ułanów Arcy Xcia Karola Jmc z janczarską muzyką kończyła orszak, który stanął w paradzie na wielkim rynku, gdzie także wystąpił mieyski umundurowany korpus. Na dwóch balkonach Spawentowskiego domu, równie iak przed każdym korpusem, czytany był najwyższy o dziedzicznej godności patent w niemieckim, polskim i węgierskim języku, w obecności JW. Gubernatora, orderu S. Szczepana komandora de Urmenyi, wice gubernatora hrabi Lazańskiego i wszystkich nadwornych i rządowych radców. Arcybiskup odprawił w katedralnym kościele uroczyste nabożeństwo, na którym znajdowali się JW. Gubernator, z całym gubernium, członki C. K. Appellacyi, sądu kryminalnego, ślacheckiego, ślacha, magistrat i liczna publiczność, poczem nastąpiło *Te Deum laudamus*. JW. Gubernator dał tego dnia wielki obiad, w wieczor dana była opera *Tytus*, po której nastąpił maskowy bal, i miało być przepyszenie oświetlone.

Z Brynu d. 16. Listopada.

Ostatni list od granic tureckich pod d. 5 t. m. donosi: że Bekir basza stoi jeszcze niedaleko Ołtrożnicy przy Bellowoda, że wydał rozkaz do mieszkańców Belgradu, ażeby wszyscy przychylni W. Sultanowi w kilku dniach Belgrad opuścili i udali się w głąbsz kraju, ponieważ ich smutny los spotkać może. Jakoż Kersyalowie stosując się do tego rozkazu, wychodzą codziennie z Belgradu w liczbie 40 do 50 ludzi.

Z drugiej strony otworzyła się znowu komunikacya i handel z Belgradem; codziennie przybywają tam z wszelkim bezpieczeństwem Karawany i bryki z towarami, tylko podroźni i przetożeni karawan skarżą się, że gościnnie są popuśczone, nie mają gdzie

umieścić koni, ani karmy dla nich dostać mogą, a zatem wzmie nie będą mogli przez te puste okolice odbywać podróży.

D. 2 t. m. bywszy basza Serwii wyjechał przy wystrzałach z armat z Belgradu. Rozkazy nowego baszy Mohasil beja mało są od mieszkańców Belgradu słuchane, a od Serwianów nie wcale: każdy mówi, poki Bekir basza, iako kommissarz W. Sultana w Serwii zostie, nikt prócz niego nie może w tej prowincyi rozkazów wydawać. Dziwna także rzecz, iż ten nowy rządca nie jest jeszcze przyzwoncie od Party potwierdzony, ani nie odebrał znaków zaszczytu, to jest buńczuków; wszyscy zatem unniemają, iż nim obeymie formalae rządu, przez kogo innego będzie zastąpiony.

Z Londynu d. 31. Października.

Hiszpański poseł rozmawiał d. 25 z lordem Harrowby. Odpowiedź dworu hiszpańskiego na ostateczne żądanie angielskiego rządu jest za 14 oczekiwana; do tego więc czasu jest wojna między Hiszpanią i Anglią nie pewna.

W poniedziałek w nocy wybuchnął pożar w pobliskim domu Blak Bóy Iau w Chelmsfordzie, gdzie nocowali niemieccy legionisci, którym przypisują zapuszczenie ognia. Przy wybuchnieniu płomieni nie mogli żołnierze drzwi natrafić i spaliło ich się 15. Przybyli mieszkańcy i ochotnicy ugasiłi ogień, wszelako pobliski budynek drewniany cały się spalił.

Nasz poseł przy elektorsko-hessaskim dworze P. Tayrol przybył do Londynu.

W Ceylońskiej gazecie ogłoszono następującą odezwę: "Ponieważ spokojność i dobry porządek w wszystkich angielskich posiadłościach na Ceylonie przywrócone zostały, ogłaszamy zatem i rozkazujemy, iż rząd i ustawy wojskowe w pomienionych posiadło-

ściach odtąd uftają. Na Ceylonie d. 29 Grudnia 1803.

Podp. North, rządcą.

Postanowiec ftanu P. Fischer pobiegł z depeszami do naszego pofta w Wiedniu. Rosyjski ambasador hrabia Woronzow poftał także przez fregatę Trybuna lifty do rofłyjskiego konsula w Malcie.

Xżę Wallii z Chin otrzymał pewną liczbę krzesel z ftoniowej kości, które przeznaczył na przyftroienie swego pawilonu w Brighton.

Rofłyjski szambelan Xżę Guftaw Biron przybył tu z Kurlandyi.

Podług doniesień z Francyi bawi lord Elgin ciągle za pozwoleniem rządu w Bareges.

Zatrzymane przy wyspie Wight 3 okręty z pszenicą i żytem do Kadyxu przeznaczone, zostały uwolnione i już odplynęły.

Z Lizbony piszą pod d. 13 Października:

"Od przybycia tu angielskiego pocztowego ftatku mówią tu bardzo o wojnie z Hiszpanią, i wszelkie są do tego podobieństwa. Naturalnie ucznie nasz kraj iey skutki, lubo my do niej wcale należeć nie chcemy.,"

Bardzo wiele uwija się tu francuzkich półkoron po 24 soldow i 12 soldówek za angielskie półkorony, szylingi i pence. Kupcy wyprawdzający takowe pieniądze zyskują do 30 od ft. Wiemy, iż przeszłego lata bardzo wiele podobnych pieniędzy zakazanych przybyło do Anglii.

Kupiecka flotta z 60 do 70,000 kwarterow pszenicy przybyła tu z Gdańska; cieb wszelako nie ftaniał, ponieważ Król Pruski zakazał wywozu zboża, a w Hiszpanii wielki niedostatek panuje.

Strata naszej fregaty Nieśmiertelna w ostatnim ataku 25 ftatków przy przyładku Grinez wynosi 4 zabitych i 11 rannych ludzi. Podług dworskiej gazety pod d. 30 za-

brały nasze okręty 2 małe nieprzyjacielskie ftatki niedaleko Audierne, a inne 2 zatopity.

Mowią, że admiralicya wydała rozkazy naszym eskadrom pod francuzkimi brzegami, aby nie wystawiały okrętów na niebezpieczeństwo przez nieużyteczny atak nieprzyjacielskich nadbrzeżnych flotyli, i tylko w ten czas ie atakowały, gdyby się oczywiſta pokazała korzyść.

Dnia 2 Liflopada.

Obawa z powodu nieprzyjacielskich środków względem odedhodzących do Hollandyi ftąd okrętów, sprawiła, że tuteyszy pocztamt nie poftał żadnych listów do Hollandyi, ani okrętów nie ładują.

Hrabia Artezji powrócił już do Anglii z Szwecyi; przybył na iednymże ftatku z Spencerem Smith.

Admirał Korowallis przymuszony był powrócić dla burzy do Torbay, gdzie d. 31 Października z 13 liniowemi okrętami zawiął. Nasza przed Boulogne eskadra powróciła także do Dunow.

Gazeta kalkucka donosi o zabranii francuzkiego korsarza Bracia o 16 armatach i 134 ludziach z Bordeaux, przez angielski okręt Karolina d. 5 Strycznia, i francuzkiego okrętu Jenerał Caen o 16 armatach i 200 ludziach d. 4 Lutego, tudzież o spuſtoszeniu odnogi Poole przez eskadrę kontra admirała Linois.

Porwiedzito się doniesienie o stracie wschodnio-indyjskiego okrętu Xżę Wallii; zatopił się śludem przy przyładku Dobrey nadziei.

Burza, która od d. 4 Września na wyspach zawiatrem przez 3 dni trwała, bardzo wiele szkody tak w plantacyach, iako i w okrętach poczyniła.

W hrabstwie Kildare w Irlandyi aresztowano d. 27 Października 5 osób i pod me-

oną strażą do Dublinu przyprowadzono. Po- między nimi znajduje się bogaty dzierżawca i syn jego.

W prowincyi hiszpańskiej Biskai uspo- koiono już zaburzenie. Admirał Massaredo i jenerał Orquilla są, jako podnaciciele buntu aresztowani i do Burgos zaprowadzeni. Do 200 osób, uależających do buntu, ratowały się ucieczką, iak tylko odebrały niepomyślną odpowiedź na swoje żądanie, aby Biskaię pod obcą oddać opiekę. Dwadzieścia tylicy hi- szpańskiego woyska weszło bez oporu pow- stańców do Biskai.

Trzy wielkie wschodnio-indyyskie o- kręty przywiozły wiadomość o szasłej po- tyczce między częścią naszego woyska pod półkownikiem Murray i woyskiem Holgara, w której lubo nasze woyska znacznie ucier- piały, iednak po skończoney bitwie na przod postąpiły. Wschodnia atoli kompania nie ma żadnego doniesienia o takowym zdarzeniu.

D. 29 Października opuściła Królewska familia Weymur. D. 1 odwiedziła Southam- pton; Król w iechał do miasta konno i był radosnemi okrzykami powitany. — Niemiecka legia pomnoża się ieszcze codziennie.

Angielscy mieszkańcy w twierdzy Wil- liam postanowili wystawić margrabi Welle- slej marmurowy posąg na wielkim rynku w Kalkucie, jenerałowi Lake ofiarowali szpadę w wartości 1500 f. szt., a jenerałowi Wel- leslejiowi szpadę w wartości 1000 f. szt.

Z Hawany znajdują się 2 hiszpańskie okręty w drodze z 20 mill. talar.; lecz ta summa zdaie się być przesadzona.

Regiment 61 wsiadł na wyspie Wight na okręty i ma być na śródziemne morze przeznaczony.

Dnia 6. Listopada.

W poniedziałek przybył J. K. Mość z Windsoru do miasta. Oubyta się zaraz ga-

binetowa rada w pałacu Krolewey, na której podpisał Krol Jmc odezwę, przez którą par- lament jest do 3 Stycznia 1805 odroczoney.

W Liwerpoolu w nadziei wojny z Hi- szpanią uzbroiła wiele korsarskich okrętów.

Cesarz Chiński o mało nie poległ nieda- wno pod żelazem zaboyczem. Człowiek po- mieszanym zmysłom wymierzył już był przeciw niemu puginą, ale jeden z Man- darynow rzucił się na szaleńca. Ce- sarz był dosyć łaskawy, mowia chińskie do- niesienia, przeżył na odebraniu życia zaboycy i jego dwie na synom.

P. Orde wyptynał z eskadrą z Spithead. Kupiecka flota o 400 żaglach zawinęła z bal- tyckiego morza do naszych portow.

Z Gibraltaru przywodzą nasze pisma następujący list pod d. 8 Października: "Mia- łem honor przestać W Panu pomyślnie zdanie naszych lekarzy względem wybuchłej u nas choroby. Poźniey odmienili swoje zdanie; pokazała się bowiem śmiertelność, iakiey tu ieszcze nie pamiętaią. Tę potrzeba częścią przypisać zarazie, częścią też niedostatkowi żywności, lekarstw, nieochędoństwu i nieopa- trzeniu. Liczba umarłych osob w przeciągu 14 dni jest dla naszego nieludnego teraz mia- sta, nie liczącego iak 13000 mieszkańców, nadzwyczaj wielka. W ostatni poniedziałek pochowano 114 osob, a w przeciągu tygodnia umiera do 90 ludzi. Wczoray nie umarło tylko 57 osob, a dziś może ich liczba nie doydzie 40. Tak więc polepsza się nasz stan, i mam nadzieję, że za pierwszym rzęsiłym deszczem zupełnie ustanie choroba, która naywięcey ubogą klasę ludu dotyka. Z an- gielskich kupcow mało umarło, i ci tylko, którzy w nayniezdrowszych częściach miasta mieszkają. Zydzi naywięcey ucierpieli, i gdzie w nieochędożnym domu pokazała się choroba, tam prawie wszystkich mieszkańców

wymiotta. Anglicy utworzyli tu wydział dla wspierania rządu w jego środkach; ja jestem tego wydziału członkiem, i pomimo uślawicznego wszędzie biegania znajduję się zupełnie zdrowym.

Podpisano *Dawid Kankener.*

W wielu okolicach Ameryki północnej pokazała się także zaraźliwa choroba, czyli żółta gorączka.

Amerykańskie gazety i prywatne listy zgadzają się z sobą, że wojna między Hiszpanią a Ameryką zdać się byź nie zawodzi. P. Pinckney amerykański poseł w Madrycie otrzymał już paszporty do wyjazdu.— Francuzkie fregaty są jeszcze zawsze w Nowojorskim porcie przez nasze fregaty Leander i Cambrian blokowane.

Król Jmc pojechał już do Windsoru, i mieszka w starym zamku, który w czasie jego niebytności był wyreperowany.

W przeciągu ostatnich 14 dni odebrało sobie w Londynie 17 osob życie.

Hiszpańska fregata Sabina zawinęła z 3 mili. tal. do Wigo. W Ferrolu ma się znajdować 5 liniowych okrętów hiszpańskich do wyścia pod żagle gotowych, ale źle ludem osadzonych.

Na bretteńskim przedporciu stoi teraz 19 liniowych okrętów, 5 fregat, 1 korweta i 1 bryg.

Dziesięć dworska gazeta oznajmiła o wywyższeniu generała i dotychczasowego rządce Gibraltaru P. Trigge na generała leitnanta artylerji, tudzież o zabranii przez szalupę Halcyon od eskadry Nelsona francuzkiego korsarza Nadzieia o 10 armatach i 54 ludziach. Dalej odezwę odroczaającą parlament do 3go Stycznia.

Trzy hiszpańskie bogato ładowne kupieckie okręty z Montevideo i Hawany płynące, zostały przez nasze fregaty Narcys i Maistone

w ciśniecie gibraltarskiej zatrzymane i do Portsmutu przyprowadzone.

Lord Korwallis popłynął znowu z Torbay do okolic Brestu.

Burze poczyniły także w tych dniach wiele szkod pod naszymi brzegami. Na Jamajce nie było burzy; ale przy Martynice miała do 40 okrętów rozbić. Ogółem rachują rozbitych okrętów przez tę burzę w zachodnich Indyach do 321.

Wczoraj odprawiła się u J. K. Mci wielka tajna rada, na której znajdowali się wszyscy ministrowie &c. Miał byź na niej przeczytany manifest do Mocarstw Europejskich względem aresztowania przez francuzkie wojska P. Rumbolda, i miał pozyskać królewskie zezwolenie.

Basza Trypolitański otrzymał, podług naszych pism, od angielskiego tam konsula P. Donough zapewnienie, że amerykańskie wojenne okręty przed tym portem będą szanowały angielską banderę i paszporty. Basza wystąpił potem okręt z drogiem ładunkiem pod angielską banderą do Malty; lecz w obliczu portu został przez amerykańską fregatę zabrany i do Syrakusy odesłany. Basza urażony tym postępkim, kazał natychmiast P. Donough kraje swoje opuścić. Stało się. Wypłynął stamtąd na małym statku do Malty, ale został równie od Amerykanów zatrzymany i do Syrakusy odesłany.

Znajdujące się na hiszpańskich fregatach skarby, będą w tych dniach z Portsmut i Pilmut pod wojskową strażą do Londynu przeprowadzone.

Następujące uwagi względem zabrania fregat hiszpańskich są wyjęte z *Gazety Morning Chronicle*:

Nie idzie tu rzecz o to, aby wiedzieć czyli wojna z hiszpanią jest sprawiedliwą lub nie, lecz czyli sposób w jakim tę wojnę

rozpoczęto nie obraża sprawiedliwości i dobrej wiary. Wzięcie fregat hiszpańskich nie może być uważane tylko za czyn wyraźnie nieprzyjacielski. Zatrudniano się ważną negocjacyją, której skutek mógł wprawdzie doprowadzić do zerwania przyjaźni, lecz to zerwanie przyjaźni jeszcze nie było pewnem, gdy tym czasem środek jakiego rząd angielski użył zatrzymując hiszpańskie fregaty, przetrwał i położył koniec wszelkiej negocjacji. Jest to rozwiązywać zagatkę siłą. Śmieszna jest rzeczą mówić o negocjacji jeżeli tak gwałtownych używamy dowodów w ten czas, gdy spór i jego rozstrząśnienie powstanie pomiędzy dwiema narodami. Nie jest rzeczą trudną okazać, że podobne postępowanie jest przeciwne wszelkim zasadom; aż dotąd nie wahanoby go się uznawać za czyn łotrowski i łupieżki. Być może, iż to jest wielce pożyteczną rzeczą nabyć 2 milionów f. szter. (80 mill. zł. pol.) lecz w tem zdarzeniu ta kwota otrzymana została ze wzgardą prawa narodów, które można teraz uważać jak ostatecznie zniszczone. Co do dzielności i mężstwa jakiego Anglicy w zdarzeniu tym okazali, jest to tylko dzielnością i mężstwem człowieka wchodzącego do obcego domu o którym wie, że jest bezbronny, ponieważ właściciel jego jest przekonany, że zostanie pod strażą podściwości swoich sąsiadów i opieką ustaw. Jest to dzielnością i mężstwem, które siła zawsze okazać może przeciw słabości. Jeżeli rząd nasz obawiał się aby gabinet madrycki nie miał nieprzyjacielskich względem niego zamiarów, prosiłoby rzeczą wydać mu wojnę; ponieważ wydany rozkaz zatrzymania okrętów hiszpańskich wyrównywał rozkazowi uderzenia na nie i ich zachwycenia. Skutek tego rozkazu powinien być być przewidzianym takim jakim się okazał, wyjąwszy może śmierć 300 osób poległych na fregatach hiszpańskich.

Było to szyderstwem bezwątpienia, że ciągniono negocjacyję z Hiszpanią; było to zgwałceniem dobrej wiary droższey nad wszystkie bogactwa Peru, gdy dano rozkazy działania po nieprzyjacielsko, nie wydawszy wprzód wojny. Dla czegoż ciągnąć dalej negocjacje od momentu, gdy postanowiono opanować fregaty hiszpańskie, jeżeli nie dla obłąkania Hiszpanii utrzymując ją w pewności i nadziei pokoju? Hiszpania możesz negocjować dalej po wzięciu swoich fregat w czasie pokoju? Alboż jest jaki naród, któryby odtąd chciał przedsiębrać negocjacyję? Nie można odtąd ani na moment powątpiewać aby do wojny z Hiszpanią przyść nie miało. Wojna pewną jest nawet, ponieważ nie masz podobieństwa, aby naród znaczący coźkolwiek w równowadze politycznej, naród uważany za kraj wcale nie podległy, mógł znieść czyn nieprzyjacielski tak wyrazny i tak podstępny, wykonany przeciw sobie w momencie odprawianych negocjacyi. Jakimże pozorem ministrowie okryją swej haniebną środkiem? Ciężko pojąć chyba, że użyją zwyczajnego przysłowia, że każda zbrodnia użyteczna jest wymowną. Przykre jest przeglądać skutki podobnego prawidła, ponieważ nie będziemy mogli mieć pewności nawet w czasie pokoju, jak tylko nieporozumienie jest dostatecznym do usprawiedliwienia kroków nieprzyjacielskich, które dopiero po wydanej wojnie następować zwykły. Jeżeli zdarzenie to w tym momencie wypadnie na korzyść Anglii, musi iey kiedyś stać się koniecznie szkodliwym; bo wielki handlowy naród, musi większą mieć obawę niż każdy inny naród aby interesom jego nie szkodziło, ponieważ wystawia większe zachęcenie i widok pewniejszy i poważniejszy dla śmiałej chciwości nad inne uboższe narody. Nie mamy prawa spodziewać się aby poddani korony hiszpańskiej dopełni-

w swoich obowiązkach względem Wiel-
 kiej Brytanii, po kroku, na który Au-
 glicja się odważyła. Wszystkie nasze okręty
 i to wszystko co nam wini Hiszpanie pod-
 padnie zapewne konfiskacie, a to porachowa-
 wszy widoczna jest rzeczą, że Anglija na
 ten straci. Przykład takowy z wielu jeszcze
 innych względów jest niebezpiecznym. Mowią
 nam, że to mocarstwo jest wplątane w wojnę
 dla utrzymania dawniejszych prawideł towa-
 rzystwa cywilnego i ustaw przyjętych w Eu-
 ropie, które co moment są gwałcone i coż
 teraz myśleć można o szcunku Anglii dla
 tych zasad porządku towarzyskiego i ustaw
 przyjętych, gdy zobaczymy, że wczasie ne-
 gocyacji odbywanej przez naszego ministra
 w Madrycie jedna z naszych eskadr chwyciła
 okręty hiszpańskie przed samym zawinięciem
 do portu. Podobny czyn do tego zdarzył się
 pod panowaniem jednego z najniechętniejszych
 królów Karola II. i pod zarządzaniem
 jednego z najgorszych jakich tyłko kiedy wi-
 dziano ministrów. Usiłowano w roku 1672
 przed wydaniem wojny schwycić flotę Hol-
 lenderską płynącą ze Snyrny, i P. Hume u-
 waża, że nadzieja łupu oszacowanego na pół-
 tora miliona stała się dla Karola głównym
 przedmiotem do wydania niesprawiedliwej
 Hollandyi wojny. Jednakowoż ten hańbejny
 projekt nieudał się. To-usiłowanie, mowi
 dziopis uważanem było za niegodziwe i go-
 dne łupieżcy przez pisarzy Hollenderskich,
 a nawet i wielu pisarzy Angielskich. Do pu-
 bliczności sądzić należy czyli usiłowanie do-
 konane przy St. Marie nie jest podobnym do-
 usiłowania przedsiębranego przeciw flocie Hol-
 lenderskiej płynącej z Snyrny. Stosownie
 do tego nie można wątpić, aby do wojny z
 Hiszpanią przyść nie miało mimo powodów,
 które na stronę przeciwną dziennik urzędowy
 przytacza. .

To zdanie redaktora Morning Chronicle
 jest uważane jako poprzedzające to, które o-
 kazane będzie w parlamencie od strony, któ-
 rey naczelnikiem jest P. Fox. Powód na któ-
 rym ten domysł się wspiera jest ten, że au-
 torem tego artykułu powszechnie samego P.
 Foxa byź mienia.

Z Petersburga d. 29. Października.

Wielki Xiążę Konstantyn powrócił już
 do tutejszey stolicy z podróży, którą przed-
 sięwziął do prowincyi bywszej Polskiej
 końcem obeyrzenia wojska. Nie wiadomo ie-
 szcze, czyli uda się do Weimaru.

Pán Sudienkow, siostrzeniec zmarłego
 hrabi Bezborodko, w Mało-Rossyi, postąpił 40,
 000 rubli do wydziału oświecenia publiczne-
 go na poprawę szkół w oyczyźnie swojej.

Aktualny konsyliarz Beer, wice-guber-
 nator w Rydze, kawaler orderu S. Włodzi-
 mierza, odebrał od Imperatora Jmć order S.
 Anny drugiey klasy.

Stosownie do nakazu Imperatora Jmć przy-
 łączono jednego Biskupa i trzech asyflentów
 Usitów do konsystorza katolickiego: ci w
 interesach wyznania swego dwa głosy mieć
 będą. Zakazano surowo namawiania do opu-
 szczenia religii.

Pan [de Salmon, sekretarz legacyi Hisz-
 pańskiej, wyiedzie w krotce z tutejszey
 stolicy.

Z Paryża d. 5. Listopada.

Wczoraj wykonał P. Champagny, jako
 minister wewnętrzny, przyśięgę wierności
 przed J. C. Meją.

Wczoraj rano, podług Monitora, roz-
 bił się przy Kale 3 masztowy rossyjski o-
 kręt o 12 armatach i 20 ludzjach, z ładun-
 kiem wartości 400,000 fr.

Przez wczorayszy cesarski wyrok po-
 zwolony jest wywóz zboża z nadgranicznych
 departamentów za opłatą do Hiszpanii i Porta-

gali. Opłata od tego zboża będzie obrocona na wyrznięcie kanału łączącego okolice Niortu z Roszellą. Jeżeliby zaś podniosła się cena zboża nad oznaczoną cenę, tedy wywóz ustaje.

P. Armstrong, następcą amerykańskiego posła P. Lewingstone, już tu przybył

D. 27 października przybył marszałek Augereau do Brestu, i wystrzałami z armat był powitany.

Prefekt departamentu Montblanc kazał po wszystkich niebezpiecznych miejscach drogi do Włoch, zaczawszy od góry Cenis aż do mostu Beauvoisin, poręcze porobic, dla ułatwienia przeprawy podróżnym, których koronacja do Paryża ściąga.

Jenerał Lasne, poseł w Portugalii, równie wyjechał śpieszno do Lizbony, iak Bourbonville do Madrytu.

Umarł tu w tych dniach na paraliż P. Camus, członek konstytucyynego zgromadzenia i konweneyi, potem archiwista cięta prawodawczego. Przed 14 dala mi złamał był nogę.

Elektorsko-wirtemberski poseł wybiera się stąd do wyjazdu.

Proces sądzonych w Rouenie przez wojskową komisję obwinionych o szpiegowstwo w Abbeville osób, już ukończony został. Było oskarżonych 15. Z tych uciekło 3 to jest Leclerc, bywszy w Paryżu profesor, kramarz Poids i Preville z Boulogne, i zaczęli są na śmierć skazani. Trzej inni przekonani, że byli szpiegami Anglii, że donosili nieprzyjacielowi o stanowisku wojsk francuzkich, i ich liczbie, duchu, instrukcyi, o stanowisku francuzkiej flotyli, znakach marynarki, że spotwarzali w swej korespondencyi osobę Cesarza i wodzów armii, zostali także na śmierć skazani i zaraz straceni. Reszta 9 w liczbie których znajdowało się 2 rybaków są wolni od winy. Korrespon-

cyą była prowadzona przez straconego w liczbie powyższych trzech, rybaka Dieppojs, który oddał listy kapitanowi jednego angielskiego kutra, który pod naszymi brzegami krążył.

Mowią, że Cesarz wyjedzie w krotce z Cesarzową do Fontenebleau; będzie tego miastem mianowany rządca, na którego znaczącą przeznaczają osobę.

Woyska, które z Brestu, Rochefortu i Orientu na koronacją przybędą, mają aż do dalszego czasu stać w Wersalu. I na woyska na koronacją przybyte stać będą w St. Germaine, Ponthise i Melux, gdzie mają rewiją odbyć.

Deputacya na przeciw Papieżowi iadąca, przejechała już wczoray przez Fontenebleau. Równie iey muszą być czynione honory iak ministrom. W każdym departamencie będzie Papież od prefekta &c. przyjmowany.

Gdy Henryk IV. wygrał wielką bitwę pod Ivry w roku 1596 spoczął sobie pod drzewem, które długo było szanowane, a później wystawiono na tem miejscu pomnik. Ten był w czasie rewolucyi zburzony, Cesarz atoli rozkazał teraz, aby na nowo był wystawiony.

Tuteysze pisma donoszą z Ankony, że rosyjski bryg z 100 rekrutów z Montenegro do Odesy popłynął. W Korfu bardzo wiele magazynów zakładają. Mowią także, że rosyjskie woyska na Korfu będą do 20,000 pomnożone. Jenerał Sprengporten zachorował tam. Hollenderski jeden bankier kazał na rosyjski rachunek wypłacić w Korfu 300,000 zł. hol.

Bywszy liwerant Lanchere darował 1600 fr. na wyporządzenie kościoła w Maisen nad Sekwaną, gdzie jego wieś leży. Minister służby Bożej podziękował mu za tę pobożną ofiarę. Tuteysi Lutrzy czynią także wiele w cichości dla chwały Bożej.

GAZETY KRAKOWSKIEJ

W NIEDZIELĘ DNIA 25. LISTOPADA 1804

Dokończenie o Charakterze i obyczajach Turkow, wypis z dzieła P. Delaway, pod tytułem Konstantynopol dawny i teraźniejszy.

Zadna nie może pokazać się na ulicy bez *foredia* i *Mahramah*. Pierwszym jest pewny rodzaj płaszcza z wielkim czworokątnym kałurem, spadającym w tyle do dołu. *Mahramah* składa się z dwóch sztuk muślinu, z których jedna okrywa głowę, i zawięzuje się pod brodą, druga zakrywa niższą część twarzy aż do pół nosa, zostawiając tylko wolne miejsce dla oczu. Tak obstonowana kobieta może się narażać na spotkanie mężczyzn bez żadnego zgorznienia. Ten ubiór nader starożytny, jest wymyślony raczej dla ukrycia niżeli dla ustrojenia kobiety.

Wędrownicy wiele pisali o niewierności kobiet tureckich, należących do wielkich panów. Cudzoziemcy, którzy w tym kraju po kilka lat przebywali, powinni wiedzieć, iż każde przedsięwzięcie tego rodzaju, jest prawie nie podobne do skutecznego, lubo niektórzy przez miłość własną chlubil się z swoich mniemanych przygod miłosnych. Hireny kosztownie utrzymywane, zostały pod ścisłą niewolników strażą: mniej bogate dozorodnych kobiet od wszelkiego zabezpieczenia poddańca.

Jeżeli się zdarzą podobne nierządy, to chyba pomiędzy kobietami mającemi wolność wychodzenia z domu, lecz w tym razie towarzyszy im pewna liczba sąsiadów, lub krewnych.

Teraźniejszy Sultán Selim III. jest starzym z potomków rodziny Osmana, który w

roku 1299 założył piątą dynastją Kalifów. Po śmierci swego oycy Mustafy III. miał tylko lat czternaście. Abdulhamed jego stryja został Cesarzem, gdyż Turcy nie lubią zostawać pod rządem dzieci, lub kobiet. Abdulhamed w 49 roku życia swojego wstąpił na tron prosto z więzienia, w którym zostawał przez pięć lat panowania swojego brata: taka jest polityka seraiu. Bawił się w swoim więzieniu literaturą. Był to Monarcha pełen łagodności i dobroci. Potrafił się wynieść nad przesady i zwyczaje dworu, czuwając sam nad edukacją swego synowca Selima. Sultán Mustafa i Sultán Mahmood obydwa synowie Abdulhameda i obydwa nieletni, są teraz iedynymi dziedzicami państwa. Doznają ze strony panującego Sultána sprawiedliwej wdzięczności, za przywiązanie, którego od ich oycy doświadczył. Utrzymywani z należytymi względami, mają oddzielne apartamenty, po sześćdziesiąt służących i po 200,000 zł. pol. rocznego dochodu. Dobrzy Muzumianie w bojaźni wygaśnięcia rodziny cesarskiej, pocieszają się obietnicami astrologów, którzy zapewnili, iż gdy Selim III. dożyje do lat 40, będzie miał liczne potomstwo.

Ten Monarcha ma piękną postać, fizyonomią znaczącą. Jest przystępny i zdolny do pracy. Zna dosyć dobrze charakter i interesy panujących w Europie. Pragnie przekonać swoich poddanych o przewadze polityki i sztuki wojennej europejskiej. Lecz wątpliwą jest rzeczą, ażeby miał dosyć stałości i meztwa na zmienienie opinii ludu, którego nie można odrodzić, chyba przez zupełną rewolucyą. Piotr wielki i Karol XII. nie spusz-

awali się na swoich ministrów; jeden w uskutecznieniu zamiarow reformy swego narodu, drugi w zawojuowaniu swoich sąsiadów.

Częste rozmowy Selima z Rachib Effendem, zaostrzyły w nim ciekawość poznania interesow politycznych Europy. Ten Rachib Effendy był ambasadorem w Wiedniu po ostatniej wojnie. Osoby zaszczycone zaufaniem Sultana, starały się korzystać z jego skłonności do oświecenia się i nauki. Zapewniają, iż kazali doskonilić w języku francuzkim młodzież chowającą się w seraju, a znającym dwor wiadomo jest, iż Sultau mocno lubi wina francuzkie.

Pierwsze jego usiłowania zwrocone były do woyska i marynarki. Rozkazał pobudować twierdze nad Bosforem, i ustanowił regimentu podług taktyki europeyskiej. Użyto do tego officyerow francuzkich, a flota stanęła na pewnym stopniu znaczenia.

Gdy Sultau będzie miał sposobność wprowadzić do swoich rozległych krajow policyą europeyską, zacznie zapewne od ustanowienia regularney poczty, ułatwiający komunikacyą między prowincyami. Podczas ostatniej wojny często się zdarzało, iż ważne twierdze bywały wzięte kilką tygodniami wprzod, nim się o tem ministrowie dowiedzieli.

Terazniejszy systema rządu znacznie zmierza do ściśnienia władzy wielkiego wezyra, nigdyś nie znającego granic. Dzisiejszy wezyr jest tylko prostym członkiem rady tajney, ponieważ sam Sultau roztrząsa inte-

resa i zdania wielu osob zasięga. Wielki wezyr nie jest obdarzony bystry m rozumem, i ze wszystkiego zgadywać można, iż wkrótce wezyrowie będą tylko posugami stanu.

Kapitan basza czyli wielki admirał z przyczyny małego wzrostu nazwany Kuchak Hefsein, (marł przed kilką miesiącami,) z niewolnika stał się towarzyszem dzieciństwa Wielkiego Sultana. Wyszedł z seraju dla obięcia kommendy nad marynarką, do czego w owczas niewielką zapewne miał zdolność. Lecz wkrótce stał się nader użytecznym. Podniósł marynarkę do terazniejszego stanu, znalazłszy ją w zupełnym nieładzie, w końcu wojny z Roslyą. Okręty są dziś budowane pod dozorem budowniczych europeyskich. Na początku ostatniego wieku, Portą miała na morzu 32 okręty liniowe, 34 galer i kilka brygantyn. Dziś marynarka turecka składa się z 14 liniowych okrętow, 6 fregat i 50 sloopow (*) wojennych.

Cofocznie na wiosnę kapitan basza w kilka okrętow obieżdza Archipeląg, dla odebrania z różnych wysp pogłownego, i dla oddalenia galer maltańskich. Czas tej obieżdżki jest wiadomy: służy ona tylko dla parady. Ceremonia odjazdu i przyymowanie przez Sultana kapitana baszy, za jego powrotem, odbywa się z wielką okazałością.

Kapitan basza pojął w małżeństwo jedyną córkę Abdul Hameda, a terazniejszy Monarcha zaszczycał go swoją przyjaźnią.

(*) Sloop wyraz wzięty z Angielskiego, znaczy szalupy, korwety i te wszystkie statki, które wozą mniej nad 20 armat.

D O N I E S I E N I A.

W Drukarni Jana Maja w Krakowie wyszedł na rok przyszły 1815 *Kalendarzyk dla Pci Piekney*, zawierający w sobie, wierszyki, zagadki &c. anekdotki zabawne i słowniki kieszonkowy. W papier oprawy kosztuje zł. pol. 2. W piękniejszych oprawach jest na różne ceny.

Magistrat C. K. i wolnego Miasta Sandomierza niniejszym Edyktem publicznie wiadomo czyni, iż na instancyą wierzycieli, mianowicie Pani Joanny z Łoockich Kulezych ew, tudzież P. Jozefa Jasińskiego następnę Realności Franciszka i Zofii Paszkiewiczow małżonkow jako prawem przekonanych dłużnikow, mianowicie Doma drewniany na ulicy Opatowskiej pod Nr. popisowym 72 sytuowany, tudzież Domek podobnie drewniany pod Nr. popis. 15 na przedmieściu Krakowskim położony, wraz z kawałkiem pola 6 ryzonow wynoszącyw tem iż do ukowi przyległym, przez publiczną Licytacyą na dniu 21 Grudnia terazniejszego roku o godzinie 3 po południu w Kancellaryi rataszney odprawić się mianą, pod następnemi warunkami sprzedawane będą:

Imo. Cena fiskalna z urzędowego oszacowania tych Realności wynika jest następnice, a jest **Donu w ulicy Opatowskiej 2800 zł. pol., Donku zaś na Krakowskim przedmieściu**

120 zł. pol., tudzież pola 108 zł. i od tych cen Licytacya rozpocznie się.

2. Każdy chcąc kupienia mający 10% część szacunku pod imieniem Vadii dla bezpieczeństwa Licytacyi złożyc będzie winien, które kupicielowi w summie przez niego offerowany przyjęte, innym zaś Licytantom natychmiast po skończonej Licytacyi wydane będą.

3. Kupiciel obowiązany jest offerowane przez siebie quantum w przeciągu dni 14 od dnia wręczenia sobie approbującej Licytacya rezolucyi rachować się mianych do sądowego składu lub temuż komu od sądu przeznaczono będzie zapłacić i kwitem wylegitymować się.

4) Gdy Kupiciel w tym terminie summy przez siebie offerowany nie zapłacił lub kondycyi licytacyi nie dopełnił, jego kosztem i niebezpieczeństwem nowa licytacya wypisana będzie, i on nadto do odpowiedzialności za wszelkie stąd wyniknąć mogące szkody pociągniętym zostanie.

Wreszcie wierzyciele hypothekowani oraz npominają się, ażeby nie czekując osobnych przyzwozów z pretensyami swemi przed lub w czasie samego aktu licytacyjnego zgłaszali się, gdyż inaczej do reszty tylko pozostałej z podziału insynuujących się odesłani będą.

*J. Kuszelka.
Jogorzelski.
Rugowski.*

Z Rady Magistratu C. K. i Wolnego Miasta Sandomierz.
Dnia 20 8bris 1804.

Jozef Polański.

C. K. sądy szlacheckie Krakowskie Galicyi zachodniej oznajmiają tym Edyktem Panu Józefowi hrabi Wielopolskiemu za granicą mieszkającemu, że Pan Jan Bieliński u sądów tych— o zapłacenie summy 1000 czer: zł. w złocie z prowizyą i kosztem prawnym— żalobę na niego podał, i o pomoc sądu ile sprawiedliwość wymaga, prosił.

Gdy zaś sądy te, nie mając wiadomości gdzie obżatowany został onemuż adwokata tutejszego P. Bema, z jego szkoda i jego kosztem zastępcą postanowity, w którym proces ten stosownie do ustawy sądowej rozpocznie się i ukończony będzie; on przeto Edyktem niniejszym tym końcem upomina się, ażeby w czasie przyzwoitym to jest: dnia 22 Sierpnia 1805 roku sam stanął, albo jeżeli jakie ma prawa swego dowody, te zastępcy wyznaczonemu w czesnie przestął, albo nakoniec innego sobie patrona obrał, tego sądom tutejszym wymienił i podług przepisu tych średzkow prawa używał, które do swej obrony za najsukuteczniejsze osądzi; inaczej bowiem wszelką niedogodność z zaniedbania wyniknąć mogącą samby sobie, podług opiewu C. K. praw przypisać był winien.

*Jozef de Nikorowicz.
W. Raschoschny.
W. Lichocki.*

Z Rady C. K. Sądów Szlacheckich Galicyi Zachodniej.
W Krakowie dnia 17. Październ. 1804.
Beck.

C. K. sądy szlacheckie Krakowskie Galicyi zachodniej wiadomo czynią Panu Kajetanowi Kowalskiemu: że Stanisław Kowalski dnia 19 lutego 1791 roku bez testamentu umarł; dla czego onże zarazem upomina się: ażeby deklaracyą względem zrzeczenia się lub objęcia dziedzictwa z dobrodziejstwem lub bez dobrodziejstwa prawa i inwentarza pod rygorem prawa podał.

Dan w Krakowie dnia 24 Października 1804.

*Jozef de Nikorowicz.
Borrad.
Lichocki.*

Z Rady C. K. Sądów szlacheckich Galicyi Zachodniej.
Elsner.

C. K. sądy szlacheckie Krakowskie Galicyi zachodniej oznajmiają tym Edyktem Panu Józefowi hrabi Wielopolskiemu za granicą mieszkającemu: że Pan Jan Bieliński u sądów tych— o zapłacenie summy 14,400 zł. pol. z prowizyą i kosztem prawnym— żalobę na niego podał, o pomoc sądu, ile sprawiedliwość wymaga, prosił.

Gdy zaś sądy te, nie mając wiadomości gdzie P. obżatowany został onemuż adwokata

tuteyszego Pana Bana, z jego szkodą i jego kosztem zastępcą postanowily, z którym proces ten stosownie do ustawy sądowej na C. K. państwa dziedziczne przepisany rozpocznie się i ukończony będzie, on przeto Edyktem niniejszym tym końcem upomina się: ażeby wczasie przyzwoitym, to jest dnia 22 Strycznia 1805 roku sam stanął, albo jeżeli jakie ma prawa swego dowody, te zastępcy wyznaczonemu wcześniej przestał, albo nakoniec innego sobie patrona obrał, tego sądom tuteyszym wymienił i podług przepisu tych środków prawa używał, które do swey obrony za najskuteczniejsze osądzi; inaczej bowiem wszelką niedogodność z zaniehdania wyniknąć mogącą samby sobie, podług opiewu C. K. praw przypisać był winien.

Jozef de Nikorowicz.

Jozef de Cronenfels, S. P. R. Kawaler.

W. Ruskoschny.

Z Rady C. K. Sądow Szlacheckich Galicyi Zachod:

W Krakowie dnia 17. Paździer: 1804.

Beck.

C. K. sądy szlacheckie Krakowskie Galicyi zachodniey oznajmują tym Edyktem Pana Janowi Bogustawskiemu: że Pan Michał Pilitowski usądow tych — o zaliczenie summy 2520 zł. pol. z prowizją i kosztem prawnym — żatobę na niego podał, i o pomoc Sądu, ile sprawiedliwość wymaga prosił.

Gdy zaś sądy te, nie mając wiadomości gdzie on został, lub czy wcale w Ces. Krol. państwach dziedzicznych znajduje się, onemż adwokata tuteyszego P. Bienkiewicza z jego szkodą i jego kosztem zastępcą postanowily, z którym proces ten stosownie do ustawy sądowej na C. K. państwa dziedziczne przepisany rozpocznie się i ukończony będzie; onprzeto Edyktem niniejszym tym końcem upomina się: ażeby jeżeli jakie ma prawa swego dowody, te zastępcy wyznaczonemu w czasie przestał, albo innego sobie patrona obrał, tego sądom tuteyszym wymienił, i podług przepisu tych środków prawa używał, które do swey obrony za najskuteczniejsze osądzi; inaczej bowiem wszelką niedogodność z zaniehdania wyniknąć mogącą samby sobie, podług opiewu C. K. praw, przypisać był winien.

Jozef de Nikorowicz.

Jozef de Cronenfels S. P. R. Kawaler.

W. Lichoeki.

Z Rady C. K. sądow szlacheckich Krak. Galicyi Zachodniey.

W Krakowie dnia 15 Paździer: 1804.

Beck.

C. K. Sądy Szlacheckie Lubelskie Galicyi Zachodniey, uwiadomieniały niniejszym Edyktem JO. Xcia Macieja Jabłonowskiego; że Karetin Białoskurski przeciw niemu, jako naturalnemu opiekunowi syna swego Ludwika o odlanie dóbr Rokitoa z wszystkimi zmarłej Xieźny Maryanny Jabłonowskiej Mobilia, tudzież zdanie kalkulacyi od dnia iey śmierci żatobę u Sądu tego podał i pomocy sądowej dopraszał się.

Ze zaś Sąd tuteyszy dla nieznanego iego pomieszkania onemu tuteyszego sądowego adwokata Ratyńskiego z tego kosztem i niebezpieczeństwem za kuratora ustanowił, i z tem rozpoczęty spor podług przepisanych dla Galicyi Zachodniey praw prowadzonym i ukończonym będzie, zaczętemże niniejszym Edyktem upomina się, ażeby w przeciagu dni 90 do excepcyi stawil się, i obranemu patronowi dokumenta do obrony swey służące oddał, lub innego za kuratora sobie obrał, i tego sądowi oznaczył, zgoda wszystko to, co do poparcia sprawy swey skutecznem hydz sądzi, uczynić niezaniehdbał, gdyż wynikające zadbania swey sprawy nie mite skutki samby sobie przypisać był winien.

Dan w Lublinie dnia 12 Września 1804.

B. Gołaszewski.

Gruszecki.

Dostenberg.

Z Rady C. K. sądow szlach. Lubelskich Galicyi Zachodniey.

Kobsin.

(Przy drżyszyz Garziec enayduia się drugi dodatek.)

DODATEK DRUGI

DO Nru. 95.

GAZETY KRAKOWSKIEJ

W Krakowie dnia 25. Listopada 1804.

DONIESIENIA.

Magistrat Miasta C. K. Stołecznego Krakowa do Publiczney podaie wiadomości, iż dwa domy drewniane pod liczbą 36 i 47 przy Krakowie w Wydziale III. stojące prawem przekonanego P. Antoniego Szawelskiego w łanie ryb 919 kr. 16 urzędownie oszacowane, na rekwizycją C. K. Sądow Szlacheckich Krakowskich w celu zaspokolenia Maryanny Święcicki prawem przekonywającej w summie zł. pol. 2000 dnia 13 miesiąca Grudnia r. b. o godzinie trzeciej po południu w tuteyszej kancelaryi podług następujących warunkow przez publiczną Licytacją sprzedawane będą.

a) Życzący sobie kupna wyżey wyrażonych domow, mają 10tą część ceny szacunkowey przed zaczęciem Licytacji złożyć.

b) Przyszły kupiciel cenę z zaliczowania wynikającą w przeciągu dni 14 od dnia odbywającej się Licytacji, do depozytu tuteyszego sądu złożyć ma, wyiawszy, gdyby wyżey wyrażona prawem przekonywająca, albo nabywca od niey prawa, kupicielem został, w ten czas summę zł. pol. 2000 z zatrzymaną prowizją i prawnemi wydatkami od ceny z zaliczowania pochodzący odtrącić może; resztującą zaś ilość ieśliby się iakowa po potrąceniu została, do depozytu tuteyszego Magistratu złożyć powinien: a zatem

c) Tak prawem przekonywająca, iako i od niey nabywca prawa, od złożenia przed licytacją dziesiątej części szacunkowey summy sa uwolnieni.

Wszyscy zatem kupna chęć mający, niech się na wyżey wspomnianym czasie i miejscu znajdą. — Nakoniec wierzyciele prawo zastawu na tych domach mający, upominają się, aby osoby przypoznać nie oczekiwali, ale swoje pretensye do Protokołu licytacji wniesli, bo inaczy na nich przy podziale summy z licytacji zgromadzoney, żaden wzgląd miay nie będzie.

Gollmayer.
Eodziński.
Hirschberg.

Z Rady Magistratu C. K. Miasta Stołecznego Krakowa.
Dnia 19. Października 1804.

Plinta.

Magistrat Miasta C. K. Stołecznego Krakowa tym Edyktem do publiczney podaie wiadomości; iż Katarzyna Brodzicka przed kilku latami tu w Krakowie zmarła, dzień jednak, ani jak iey śmierci ieś niewiadomy. — Na żądanie wiec Pana adwokata tuteyszego Elińskiego iako maffle przydanego kuratora niewiadomi zupełnie z miejsca pomieszkania, dziedzice nielicznymi przypozwała się, ażeby się do majątku po teyże dopiero rzeczoney pozostatego zł. pol. 579 gr. 18 wynoszącego w przeciągu 3ch lat 18 tygodni od daty tego dekretu te ieś

od dnia 21 Września r. b. rachując, przed tutejszym Magistratem albo osobiscie, albo przez poftanowionego następcę w osobie P. Ekielskiego (zdawszy mu do tego środka potrzebne dowody tem pewniey wżgłaszali się, gdyż inaczey po upłynionym tym czasie ustanowionym z zastępcą mafly adwokatem Ekielskim podług przepisu prawa cywilnego z pozostałym spadkiem postąpiono, i pertraktacya teyże mafly ukończona zostanie.

Gollmayer.
Kannamiller.
Hirschberg.

Z Rady Magistratu Miasta C. K. Stołecznego Krakowa.

Dnia 21 Września 1804.

Plinta.

C. K. sądy szlacheckie Lubelskie Galicyi zachodniey niniejszym Edyktem Ur. Maryańnę Frankowską uwiadomiam, że Antoni i Jan Hrabiowie Buttlery o uwolnienie z pod sekwestracyi i oddanie pod własną dyspozycyą Dobr swoich dziedzicznych Międzna, a bardziey ich Folwarkow Orzeszowki, Artyporow, Międzicy i Wrotnowa z przyległościami przeciw niy żalobę u Sądu tego zanieśli, i o pomoc dopraszali się.

Ponieważ zaś Sąd ten dla iey zagranicą przebywania, iey tuteyszego sądowego adwokata Hakenšmida za kuratora z iey kosztem i niebezpieczeństwem ustanowił, z którym rozpoczęty proces podług przepisanych dla Galicyi Zachodniey praw prowadzonym i ukończonym będzie; zacem taż niewszym Edyktem upomina się, ażeby na dzień 23 Stycznia 1805 godzinę 9 ranną do excecpiy stawita się, i naznaczone mu sobie patronowi dokumenty do sprawy swey, służące oddała, lub też innego adwokata patronem swym obrata, i tego Sądowi oznaczyła, zgoła wszystko to, co tylko do poparcia swego interesu skutecznym być może; czynic nie zaniedbała, gdy inaczey wyniknąc mogące z zaniedbania sprawy niemite skutki sama przypisac sobie będzie winna.

Dan w Lublinie dnia 16 Października 1804 roku.

B. Golaszewski.
Doffenberg.
Dornfeld.

Z Rady C. K. Sądów Szlacheckich Lubelskich Galicyi Zachod.

Reinl.

Ponieważ wartość części Sobieszczańszczyzna i Kłodniczyzna w Tarnawce dawniey Woyciecha Gana własnych, przez Licytacyą sprzedanych, z których iedną Sobieszczańszczyzna zwaną Jan Łubi za sumnę 12608 zł. pol., drugą Kłodniczyzna zwaną Woyciech Jurkowski za sumnę 34,630 zł. pol. w publiczney Licytacyi kupił, od dawnego już czasu częścią w gotowiznie, częścią w kaucyach w tuteyszym sądowym depozycie złożone zostają, i żaden z wierzycieli Woyciecha Gana, wwiawszy Beniamina Finke, który 120 czer. zł. za kaucyą podniost, dotąd zaspokoionym nie jest, zacem stosownie do przepisu dekretu wyrokiego C. K. Appellacyi Trybunatu pod d. 19 Sierpnia 1803 wydanego wszyscy Woyciechu Gana kredytorowie na częściach w Tarnawce, a bardziey zwołany za tę w tuteyszym sądowym depozycie wartości hipothekowani upominają się, ażeby lub bezużyteczności summy tey zapobiegli, lub też względem otrzymania swey satysfakcyi przyzwoicych użyli środkow.

Dan w Lublinie dnia 22 Sierpnia 1804.

Golaszewski.
Gruszecki.
H. Bubna.

Z Rady C. K. Sądów szlach: Lubel. Gali. Zachodniey.

Reinl.

Przez C. K. Sady Szlach: Lubel: Gali: Zachod na prozbie adwokata Madana inno ustanowionego kuratora nieprzytomnego Kazimierza Dębowskiego, tenże Kazim: Dębowski o spadku na siebie po Oycu swym Stanisła: Dębowskim sukcesyji stosownie do §. 624 Kod. Civ. Część. II. niniejszym Edyktem uwiadomia się, z zaleceniem, ażeby w przeciągu roku rednego i niedziel 1804

deklaracyę przyjęcia spadku, tej na siebie sukcesyji w tutejszym sądzie podał, i jako prawy dziedzic wywiódł się, gdy inaczej po upływie tego terminu pertraktacya majątku tego z dodanym kuratorem i innemi sukcesorami ukończoną będzie.

Dan w Lublinie dnia 10 Lipca 1804 roku.

B. Gołaszewski.

Wydzga.

Wrabetz.

Z Rady C. K. Sądow Szla: Lubel. Galicy Zachodniej.
Kobsin.

Jurydykcyja Dominikalna Staszowska w Galicyi zachodniej Cyrkule Radomskim oznajmuie tym Edyktem P. Janowi Rammel, że P. Łukasz Kudelski w Staszowie mieszkający do Jurydykcyi tej, o zapłacenie summy 425 rym wraz z prowizyją żatobę na niego podał i o pomoc Sądu ile sprawiedliwość wymaga doproszał się.

Gdy zaś Jurydykcyja tutejsza, nie mając wiadomości gdzie obywatelny zostaje, lub czy wcale w C. K. Państwach dziedzicze znajduje się, onemuż J. Janowi Rammel tu będącego officyalistę dominikalnego P. Kazimierza Iwanickiego, z jego szkodą i kosztem zastępcą postanowiła, z którym proces ten stosownie do przepisu ustawy sądowej rozpocznie się i ukończony będzie; On przeto Edyktem niniejszym tym końcem upomina się, ażeby dnia 3 Stycznia 1805 roku iako w terminie ku usney rozprawie wyznaczonym o godzinie 9 ranney tu w sądzie osobie stawił się, albo jeżeli jakie ma Prawa swego dowody, to zastępcy wyznaczonemu wcześniej przestął, albo nakoniec innego sobie patrona obrał, tego Jurydykcyi tutejszey wymienił, i podług przepisu tych srodkow prawa używał, które do swey obrony za najsukuteczniejsze osądzi; gdyż w przeciwnym razie wszelkie zte skutki z swey opieczatości wyniknąć mogące sam sobie przypisać będzie winien. Tak bowiem przepisują postanowione na C. K. dziedziczne kraie prawa.

Lewicki.

Z Jurydykcyi Dominikalney Staszowskiej. W Staszowie
dnia 21 Wrzesnia 1804.

Tarłowski, aktuaryusz.

Jurydykcyja Dominikalna Staszowska w Galicyi Zachodniej cyrkule Radomskim oznajmuie tym Edyktem Panu Janowi Rammel, że Pan Franciszek Kudelski od Pana Włodawa Akermana oficyonaryusz, do Jurydykcyi tej o zapłacenie kwoty 96 rym: 18 $\frac{1}{2}$ kr. w raz z prowizyją i prawną expensą żatobę na niego i o pomoc sądu ile sprawiedliwość wymaga doproszał się.

Gdy zaś Jurydykcyja ta nie mając wiadomości gdzie obywatelny zostaje lub czy wcale w C. K. Państwach dziedzicznych znajduje się, onemuż P. Janowi Rammel tu będącego officyalistę dominikalnego P. Kazimierza Iwanickiego, z jego szkodą i kosztem zastępcą postanowiła, z którym proces ten stosownie do przepisu ustawy sądowej rozpocznie się i ukończony będzie; on przeto Edyktem niniejszym tym końcem upomina się, ażeby dnia 3 Stycznia 1805 roku o godzinie 9 ranney iako w terminie ku usney rozprawie wyznaczonym tu w sądzie osobie stawił się, albo jeżeli jakie ma prawa swego dowody, to zastępcy wyznaczonemu wcześniej przestął, albo nakoniec innego sobie patrona obrał, tego Jurydykcyi tutejszey wymienił i podług przepisu tych srodkow prawa używał, które do swoy obrony za najsukuteczniejsze osądzi; gdyż w przeciwnym razie wszelkie zte skutki z swoy opieczatości wyniknąć mogące, sam sobie przypisać będzie winien. Tak bowiem przepisują postanowione na C. K. dziedziczne kraie prawa.

Lewicki.

Z Jurydykcyi Dominikalney Staszowskiej. Dan w Staszowie.
dnia 24 października 1804.

Tarłowski, aktuaryusz.

Jurydykcyja Dominikałna Staszowska w Galicyi Zachodniej Cyrkule Radomskim oznajmia tym Edyktem Starozakonnemu Lipmann Samuel, iż w Jurydykcyi tej Pan Petzeli z C. K. Fr. Jellzich Nr. 62 Węgierskiej vicokoty regimentu polowy chirurg przeciwko niemu o zapłaceniu summy 117 ryl: wraz z prowizją i kosztem prawnym żądobę podał, i o pomoc Sądu ile sprawiedliwość wymaga, dopraszał się.

Gdy zaś Jurydykcyja ta nie mając żadney wiadomości, gdzie obżałowany zostaje, lub czy wcale w Ces. Kró Państwach dziedzicznych znajduje się, iemuż Starozakonnemu Lipmannowi Samuel będącego tutaj officyalistę dominikałnego P. Kazimierza Iwanickiego z tego szkołą i kosztem zastępcą postanowiły, z którym proces ten stosownie do przepisu ustawy sądowej rozpocznie się i ukończony będzie; ona przeto Edyktem niniejszym tym końcem upomina się ażoby dnia 22 Stycznia 1805 o godzinie 9 ranney jako w terminie stronom obydwom do procesu wyznaczonym tu w sądzie osobicie stawił się, albo jeżeli takie ma prawa swego dowody, to zastępcy wyznaczonemu wczasie przestał, albo nakoniec innego sobie patrona obrat, tego sądowi tutejszemu wymienił, i podług przepisu tych środków prawa używał, które do swey obrony za najsukuteczniejsze osądzi; gdyż w przeciwnym razie szkody i złe skutki z zaniedbania wniknąć mogące samby sobie przypisać był winien. Tak bowiem stanowią przepisane na C. K. kraie dziedziczne prawa.

Lewicki.

Z Jurydykcyi Dominikałney Staszowskiej. Dan w Staszowie
dnia 16 października 1804.

Tirtowski, aktuaryusz.

Magistrat C. K. i Wolnego Miasta Sandomierza Galicyi Zachodniej oznajmia tym Edyktem Lydowce Hannie Abrahamka dawniej Korocekiego teraz zaś Krakowskiego Rabina małżonce, że ten Stanisław Trzobiński dziedzic Dobr Bilcz w Cyrkule Radomskim położonych przeciwko teyż w punkcie powrocenia summy 300 zł pol. w złocie c. s. c., o to justyfikując interdykt sądowy przeciwko teyż na iey pszenicę tutaj pod dniem 22 Września b. r. do Nr. 703 i 705 uzyskany proces słowny sub present 17 zbris 1804 ad Nr. 776 zażyczył i o pomoc są tu ile sprawiedliwość wymaga prosił.

Gdy zaś Magistrat ten nie mając wiadomości gdzie obżałowana zostaje lub czy wcale w C. K. dziedzicznych Państwach znajduje się, onoyż Starozakonney Hannie Abramkowej za zastępcę tutejszego patrona Antoniego Sicińskiego z iey szkoda i iey kosztem ustanowił, z którym proces ten stosownie do ustawy sądowej dla C. K. dziedzicznych państw przepisanej rozpocznie się i ukończony będzie, ona przeto niniejszym Edyktem tym końcem upomina się; ażoby w czasie przywołitym, to iost dnia 25 Stycznia 1805 roku o godzinie 9 z rana w tuteyszej kancelaryi ratuszney samy stanęła, lub też jeżeli ma na zchioie usfirmowanej do siebie proteksji i takie dowody, to zastępcy wyznaczonemu wczasie przestała, albo nakoniec innego sobie patrona obrat, i tego tutejszemu magistratualnemu sądowi wymieniła, a oraz podług przepisu tych środków prawa używała iakie do obrony tej sprawy za najsukuteczniejsze osądzi, gdyż inaczey skutki zwłoki i zaniedbania podług brzmienia C. K. praw samy sobie przypisać winną będzie.

Jozef Kiszolka, konsul.

Ryf. Pogorzelski.

Paw. Kosiorski. M. S. A.

Z Rady Magistratu C. K. i Wolnego Miasta Sandomierza
dnia 20 Października 1804 roku.

Jozef Polunski.